

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

o rentę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 1 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w [...]) na rzecz adwokata A. Z. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł, podwyższoną o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 10 grudnia 2015 r. oddalił apelację ubezpieczonej od wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 9 kwietnia 2015 r., oddalającego odwołanie M. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 23 kwietnia 2013 r., odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Ubezpieczona wywiodła skargę kasacyjną od tego wyroku i opierając ją na podstawie naruszenia przepisów postępowania – art. 285 § 2 k.p.c., art. 286 w

związku z art. 387 k.p.c., art. 278 k.p.c., art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., art. 385 w związku z art. 386 § 1 k.p.c., art. 477¹⁴ § 1 w związku z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. - wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz o przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Pełnomocnik reprezentujący ubezpieczoną w postępowaniu kasacyjnym z urzędu wniósł nadto o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, które nie zostały uiszczone nawet w części.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej.

Organ rentowy wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Rozpoznanie skargi kasacyjnej następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, gdyż tylko one decydują o wyniku „przedsądu”. Powołanie się na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje zatem skarżącego do przedstawienia wyводу prawnego, uzasadniającego jego pogląd, że skarga jest oczywiście uzasadniona, przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej

prima facie, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274). Nie spełniają tego wymagania jedyne w tym zakresie stwierdzenia, że Sąd „bezpodstawnie uznał, że M. K. nie jest osobą niezdolną do pracy, a w szczególności nie spełnia warunku pozostawania niezdolną do pracy po dniu 31 marca 2013 r.” oraz że „częściowa niezdolność do pracy wnioskodawczyni M. K. związana jest z występowaniem licznych jednostek chorobowych w szczególności związanych ze schorzeniami reumatologicznymi, neurologicznymi i pulmonologicznymi. W związku z powyższym wnioskodawczyni spełnia przewidziane prawem przesłanki i jest osobą niezdolną do pracy i jest osobą, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W związku ze wskazanymi chorobami dotyczącymi zaburzeń wnioskodawczynię należy uznać za spełniającą przesłanki do przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy”.

Z takich twierdzeń, kwestionujących ustalenia faktyczne, nie wynika bowiem ani dlaczego, ani jakie konkretnie przepisy naruszył Sąd drugiej instancji. Podstawy skargi kasacyjnej nie podlegają badaniu na tym etapie postępowania przed Sądem Najwyższym, w związku z czym o tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona nie może decydować argumentacja zawarta w uzasadnieniu jej podstaw, co w konsekwencji oznacza, iż skarżąca nie zdołała wykazać, że zachodzi potrzeba rozpoznania jej skargi z uwagi na występowanie tej przesłanki „przedsądu”.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w pkt 1 (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), a o kosztach przysługujących pełnomocnikowi z urzędu jak w pkt 2 (§ 2 pkt 1 w związku z § 15 ust. 2 i w związku z § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu; Dz.U. z 2015 r., poz. 1801).